

НАШ ЈЕЗИК

Књига XLIV

Св. 1–2 (2013)

САДРЖАЈ

Чланци

О облицима фитонима <i>налеј</i> (МИЛИЦА РАДОВИЋ ТЕШИЋ).....	3
Именица <i>криза</i> у савременом српском језику (ЂОРЂЕ ОТАШЕВИЋ).....	13
Именица <i>учиџел</i> у лексичком систему српског језика (БОЈАНА МИЛОСАВЉЕВИЋ)	29
Формирање дискурса основношколског уџбеника – законитости колокације и конкорданције (СЛАВКО СТАНОЈЧИЋ).....	45
О идентификовању логичког субјекта и његовом представљању у описним речницима српског језика (АЛЕКСАНДРА МАРКОВИЋ).....	75
О 'госту' и 'гостопримству' у језику и речнику српског језика (РАДОЈКА ВУКСАНОВИЋ)	91
Фигуре хармоничног противуречја у изражавању средњошколаца (ЈЕЛЕНА СТЕВАНОВИЋ).....	103
О народској лексци у Речнику САНУ (НАТАША МИЛАНОВ)	121
Глаголи <i>рађања</i> у српском језику (лексичкосемантички аспект) (МИЛИЦА СТОЈАНОВИЋ).....	135

Прикази

Милош Ковачевић, <i>Грамаџичка џиџања српскога језика</i> (ДРАГАНА РАТКОВИЋ).....	151
Зборник радова <i>На џочецима модерне српске филологије</i> (АНА РАНЂЕЛОВИЋ).....	159
Зборник радова <i>Језик, књижевносџи, вредносџи: језичка исџираживања</i> (МИЛИЦА СТОЈАНОВИЋ).....	163

Чланци и расправе

УДК 811.163.41'373.22:58
811.163.42'373.22:58

МИЛИЦА РАДОВИЋ ТЕШИЋ
(Учитељски факултет, Београд)

О ОБЛИЦИМА ФИТОНИМА *НАЛЕП**

Рад представља покушај да се, уз додатну грађу из Речника САНУ, размотре варијанте фитонима *налеј* (*налијей*, *налиј*), који је синонимни народни назив за једну врсту биљке познате под називом „једић“. Анализира се порекло и стандардолшки статус облика.

Кључне речи: ботанички термини, синоними, народно етимологија, адаптација, рефлекс гласа јат.

0. Биљни род *једић* (*Aconitum* из фамилије *Ranunculaceae*) представља скуп отровних биљака за чије врсте у српском језику постоји више синонимних назива.¹ Његова врста *Aconitum napellus*² има (на српско-хрватском простору) и следеће народне називе: *волина*, *вучји чемер*, *драгољуб*, *једич*, *клобучић*, *крујиши*, *кујрис*, *љујишић*, *модри клобучић*, *модри налеј*, *налеј*, *налијен*, *налијей*, *налиј*. Остале врсте овога рода имају и друга различита имена.

---

* Овај рад је настао у оквиру пројекта *Лингвистичка истраживања савременог српског књижевног језика и израда Речника српскохрватског књижевног и народног језика САНУ* (бр. 178009), који финансира Министарство просвете, науке и технолошког развоја Републике Србије.

¹ Једић је дугогодишња зељаста биљка „чији кртоласти корен садржи отрован алкалоид аконтин, који се користи у медицини“ (Речник САНУ).

² Овај назив даје се у Флори Србије као синонимни и секундарни за *Aconitum pentheri* (Флора Србије 1, САНУ, Београд, 1992, 316).

Нас интересује народни назив *налеј*, који се појављује и у ликовима *налијеј* и *налиј*.³

1. Вук у Рјечнику има одредницу *налијен* за коју каже да је „некака отровна трава“, *eine Art Giftpflanze, herba quaedam venenata*, а реч је нађена у Дубровнику (одн. дубровачком подручју).

1.1. Скок под одредницом *налијеј* бележи да Миклошић⁴ има *налијен* за „*Art Giftpflanze*“, а као потврду за *налијеј* наводи Вука. Међутим, Вук у Рјечнику формално нема те одреднице.⁵

1.2. Рјечник ЈАЗУ под одредницом *налијеј* даје два значења а) „*ime biljki*“ и б) „*otrov uopće, t. j. ne samo od trave nalijera, nego i svaki drugi*“. Прво значење се потврђује претежно општим или терминолошким речницима (Дела Бела, Стулић, Матеић, Вук, Шулек), те и примером из пословица (Даничић). Под овим значењем наводи се и облик *налеј* „*biljka jedić, Aconitum napellus*“ из дела „Лековито биље у Србији“ од др Саве Петровића (Београд, 1883). Друго значење се потврђује са двадесетак потврда (прецизније 21); све су из дела дубровачких песника.

Што се тиче порекла речи, овај речник је изричит: „*iz tal. napello (s premetnutim glasovima p i l)*“. Напомиње се да поред *налијеј* има и облик *налиј*. Такође, Маретић у овом речнику констатује да се оба варијетета јављају и код дубровачких песника, „као и код других ријечи у којима је глас ’јат’“. Ипак, кад су у питању дубровачки песници, према наведеним потврдама у Рјечнику ЈАЗУ, већина њих има облик *налиј* (19), а само два пута (код М. Ветранића) јавља се форма *налијеј*. Претежност облика *налиј* потврђују и Гундулићеви примери: *Сред дубрав, ма лијеја, имају сѣан свуди змије љуне налија, звијери и скоји вас худи*. Или: *У уресну лијеју суду здржи налиј и смрји худу*, у којима се поред „икавског“ *налиј* јављају ијекавски облици других речи: „*лијеп*“ и „*звијер*“, што донекле упућује на закључак да

---

³ Називи *налеј* и *налиј* у Симоновићевом Ботаничком речнику везује се за две врсте рода *Aconitum*: *A. anthora* и *A. napellus*.

⁴ F. Miklosich, *Etymologisches Wörterbuch der slavischen Sprachen*, Веџ, 1886.

⁵ Занимљиво је да и Д. Симоновић наводи да Вук има одредницу *налијеј* и *налијен*, вероватно сматрајући да је *налијен* погрешка, па иза ње у свом Ботаничком речнику ставља упитник.

⁶ Т. Маретић је сам обрадио VII том Рјечника ЈАЗУ (1911–1916), у коме се јавља одредница *налијеј*.

се облик *налиј* није сасвим осећао као икавизам, или су се код дубровачких песника мешали икавизми и ијекавизми иначе.

2. Стање у старим хрватским речницима је донекле другачије.

Само облик *налиј* се јавља у Дела Белину и Матеићеву речнику; Стулић и Шулек имају оба варијетета: *налиј* и *налијеј*. Вуков облик *налијен* сматра се штампарском погрешком уместо *налијеј*. Облик *налеј* (као екавски) наводи се, али се не коментарише у Рјечнику ЈАЗУ.

2.1. С обзиром на факте које нуди грађа, речници показују склоност стандардизацији према ијекавским облицима, али не изостављају ни икавске ликове.

2.2. Ивековић–Брозов Рјечник хрватскога језика, који је штампан десет година (1901) пре Маретићевог VII тома Рјечника ЈАЗУ, наводи оба лика *налијеј* и *налиј*, упућујући их међусобно значењски, али без сигнализирања о јатовском рефлексу. За облик *налијеј* аутори се позивају на Вуков облик *налијен* који према њима „*zaciјelo će biti štamparska pogreška mjesto naliјep, koji često dolazi u stariјeh pisaca a ima i u Stulića, i biće od Tal. nappelo*“.⁷ Под одредницом *налијеј* даје се пример из народних пословица:⁸ Тко је *vas med, razјedu ga*, а тко је *nalјep, gasplјuju ga*⁹, уз коментар лексикографа: „*biće nal’јep, naliјep; ili је акс. nálјep? isp. nálip*.“ Одредница *налиј* (са Даничићевим дугоузлазним акцентом) упућује се на *налијеј* уз коментар и потврде из (Даничићевих) пословица: „*u западном говору, ali i u јужном: Чувај се друга вухвенога к’о nalipa otrovnoga; Pusti zmiја nalip kad се рогје нарп*“.

2.3. Ако посматрамо хронолошки, први су на метатезу *p – l* указали Броз и Ивековић, потом је то експлицитно потврдио Т. Маретић и затим П. Скок у Етимологијском рјечнику хрватскога или српскога језика. Скок још тврди да *налијеј* семантички „*нема никакве*

⁷ Како Ивековић–Брозов речник, тако и остали речници после њега узимају Вуково *налијен* као погрешку. Међутим, могла би се ту ставити и једна ограда. Наиме, све потврде у тим речницима су узимане из писаних извора, а само је Вук забележио фитоним према ономе како је чуо у Дубровнику. Ако је тако чуо!

⁸ У корпусу Рјечника ЈАЗУ стоји: *Poslovice*, на svijet izdao Gj. Daničić, u Zagrebu 1871. Tu su štampane poslovice iz rukopisa dubrovačkoga i zagrebačkoga (prvi је из свршетка XVII vijeka, а други valјada из прве polovine XVIII) i из dvije štampane knjige dubrovačke XVIII vijeka.

⁹ Ова пословица код Вука гласи: *Не буди мед да те разлижу, ни јед да те расиљују*.

veze s *nalijepiti* nego je metateza (možda dalmato-romanska) od deminutiva *napellus* > tal. *napello*“.¹⁰

3. Симоновићев Ботанички речник, поред Вукова *налијен* (*налијеј*) и Шулекова *налиј*, као синонимне називе за ову врсту *једића* (*Aconitum napellus*) наводи и облик *налеј* (са потврдом Саве Петровића¹¹) и *модри налеј* (са потврдом из Ботанике београдског професора Косте Црногорца, из године 1882).

4. Шестотомни речник Матице српске даје ботаничку одредницу *налеј* ијек. *налијеј* с упућивањем на *једић* и с двама потврдама: (1) реченица из Маретићева превода П. Вергила Марона: *Тигрова љутих ... нема, ниј*’ *налијеј вара јаднике кад тјргају Араве* и (2) Ботанички речник Д. Симоновића.

5. Кад је у питању научна литература, о облицима *налеј* – *налиј* – *налијеј* писала је загребачка научница Нада Вајс, у чланку под насловом „Фитонимијске биљешке“¹², обрађујући фитонимијске елементе утврђене код Плинија, а који су се сачували у народним називима са домаћим рефлексима тих фитонима. Покушавајући да утврди правац којим су ти називи адаптирани у народним говорима, она је закључила да за Плинијев *Napus Brassica para* нема директних настављача, али има за деминутивну изведеницу *napellus*:¹³ „potvrde su brojne u romanskim jezicima ... a nalazimo ih i u gotovo svim sjevernotalijanskim dijalektima“ (236). Н. Вајс бележи – према Шулеку и Симоновићу – облике *налеј*, *налиј*, *модри налеј*, *налијеј* и Вуково непоузвано *налијен*. У чланку се наводи да је и у словеначком језику присутан облик *naler*.¹⁴ Вајсова даје коментар који иде у прилог закључка да су ликови *налиј*, *налијеј* и *налеј*, који се односе на веома

¹⁰ Свакако би било ризично доводити овај облик у везу са глаголом *налејити/налијејити*, где је једно од значења „добити заразну болест“. Постоји у Речнику САНУ хомографна одредница *налеј* ијек. *налеј* са регионалним значењем „паразитска болест; прилепчива заразна болест“, што је, на први поглед, тешко довести у везу са „отровом“ од биљке или којим другим. Али о томе ће још бити говора.

¹¹ Потврду од истог аутора дао је и Рјечник ЈАЗУ.

¹² Уп. N. Vajs, „Fitonimijske bilješke II“, *Rasprave Zavoda za jezik*, knj. 10–11, Zagreb, 1984–1985, 231–243. Први део овог чланка објављен је у *Raspravama zavoda za jezik*, књ. 8, 1984.

¹³ *Napellus* је иначе деминутив од *napus* = репа, због репастиг корена (Vojin Gligić, *Etimološki botanički rečnik*, Sarajevo, 1954).

¹⁴ Према F. Bezljaj, *Etimološki slovar slovenskega jezika*, I–II, Ljubljana, 1977–1982.

отровни род *Aconitum* и посебну врсту тога рода *A. napellus*, настали преметањем гласова *p* и *l*, тј. ради се о наслањању на латински назив *parus, napellus*. Она, дакле, не прихвата семантичко повезивање *налиј*, *налијеј* са глаголом *(на)лијејити*, сматрајући то параетимолошким наслањањем. Овакво етимологисање према глаголу заступао је Ф. Безлај,¹⁵ подржавајући нека претходна мишљења.

6. Да се различити варијетети овог фитонима провлаче кроз све српске (и хрватске) речнике, потврђује нам и најновији једнотомни Речник српског језика Матице српске (2007), који има облике *налеј* ијек. *налијеј*, са дефиницијом „врста једића“.

7. Као што се могло и очекивати, највише поузданих и конкретних података (како просторно тако и временски) о конкретнијој и новијој употреби датих ботаничких лексема, даје грађа (и лексикографска обрада) Речника САНУ.

Идентификација одреднице је дата у екавском облику *налеј* ијек. *налијеј*, са додатком датим у загради *наљеј*,¹⁶ оквалификованим као *некњ./ижевно/ ијек./авски/*. Испоређује се *налиј*, али без ознаке да је то (дијалекатски) икавски облик, што је неочекивано с обзиром на наведене екавске и ијекавске облике, а имајући у виду и методолошке пропозиције Речника који икавске ликове означава са *ик. дијал.* Појављују се два основна значења означена бројем. Прво је ботаничко, које се тиче једне врсте *једића* (*A. napellus*). Даје се 6 текстуалних и 7 потврда из речника, терминологија односно нетекстуалних потврда. Међу текстуалним потврдама, четири су са обликом *налеј*:

- Цвеће са трајним кореном и луком ... налеп (*Aconitum*) (Српске новине¹⁷ 1887, 1066).
- Отров им је био од лишћа и корена биљке налепа (*Aconitum napellus*) (Тихомир Ђорђевић, Наш народни живот, 104).
- Једић, Клобучић модри, Налијеп, Љутић ... [је] биљка врло отровна ... цвате тамномодро (Наше љековито биље, Загреб, 10).
- Беху [стреле] намазане биљним отровом, који се ... справљао од лишћа и корења налепа (*Aconitum napellus*) (Јован Радонић,

---

¹⁵ Уп. Bezlaj, II, 213.

¹⁶ Дати лик потврђује дефиниција: Наљеп [је] отровна биљка ... *aconitum napellus* (А. Вуковић, Народна ветеринарска терминологија, Београд, 1939).

¹⁷ Речничку скраћеницу овде дајемо са пуним именом ради јасније транспарентности ауторства података.

Историја Срба, 146). Најважније су отровне биљке ... разне врсте ... кукурека и једића или налепа (Владимир Ђорђевић, Сточарство, 156).

▪ Наљеп [је] отровна биљка ... *aconitum napellus* (Антоније Вуковић, Народна ветеринарска терминологија).

Остале нереченичне потврде су: Вук, Српски рјечник; Богослав Шулек, Југославенски именик биља, 255; Јулије Адамовић, Француско-хрватски рјечник, 7; Ђорђе Радић, Наше отровне змије и биљке, 67; Сава Петровић, Флора околине Ниша, 125; Хрватско Загорје, Збирка речи Јована Борјановића; Драгутин Симоновић, Ботанички речник. Као што видимо, аутори Речника САНУ су се определили да дају не само 5 пуних потврда него (супротно пропозицијама од довољних, заправо препоручених, 6) и још 7 потврда без текста, дакле, укупно 12, што нимало није случајно.

Како смо напред истакли, постоје јасна семантичка подударана између назива биљке и њена отрова (што је честа појава код многих биљака не само код нас него и у европским језицима уопште).¹⁸ У Речнику САНУ се појављују два секундарна значења дата под словним тачкама – **а.** „отров (обично добијен од биљке налепа, једића)“ и **б.** „стрела чији је врх премазан отровом“. Значење под **а.** потврђено је једним примером:

▪ За отров у нашем језику ... има ... три речи: јед, чемер и налеп (Ђорђевић Тихомир 13, 104), а значење **б.** такође једним примером од истог аутора:

▪ Отровно оружје међу Словенима се помиње врло рано ... они су имали стреле које су биле умочене у јак отров. Такве стреле називане су налеп. Најчешћи отров им је био од лишћа и корена биљке налепа (*Aconitum napellus*) (И., 104).

Речник САНУ даје и пословицу из Даничићевог издања *Poslovisa*, коју смо већ видели да је употребљена и у Броз–Ивековићевом Рјечнику. Она свакако хронолошки не припада модерном језику, јер је Даничић примере узимао из старих (поглавито дубровачких) рукописа XVII и XVIII века, па јој и није место у Речнику САНУ.¹⁹

8. Намеће се неколико питања везаних за различите облике овог фитонима.

---

¹⁸ Уп. Вајс 1984–85: 237.

¹⁹ Осим тога, у цитираној пословици погрешно се појављује глагол *расиљају* место *расиљују*.

8.1. Прво, ако прихватимо преовлађујући став (од Маретића, Скока па даље у српско-хрватским речницима и литератури) да је у питању метатеза *й* (*p*) и *л* (*l*) латинског деминутива *napellus*, тј. директна адаптација латинског облика, онда не можемо говорити о рефлексима јата него о различитим адаптацијама стране речи, које су извршене по моделу речи екавско/ијекавско/икавских облика.²⁰ У том случају, не би требало те облике идентификовати у српским речницима као екавско-ијекавске варијетете, него мање распрострањен облик *налијей* упутити на (у српском) распрострањенији *налей*.

8.2. Друго, ако бисмо прихватили тумачење да је у питању семантизација према глаголу *налейиши* (какав став, према Н. Вајс 1984–85, заступа Безлај и др.), макар да је реч и о погрешном народном етимологисању, могли би се онда ови варијетети посматрати као облици са рефлексом јата, у крајњем случају настали наслањањем на нека секундарна значења.

8.3. Поставља се затим питање да ли постоји икакав опипљив основ да семантизам иде у том правцу.

8.4. Три нас ствари, додуше – не сасвим убедљиве – могу навести на тако нешто. Једна се тиче значења које је у Речнику САНУ дато под тачком **2. б.** „стрела чији је врх премазан отровом“, а настало је метонимијским преношењем. Према Т. Ђорђевићу, Стари Словени су имали стреле које су биле умочене у јак отров који су звали *налей*, а отров је био од ове биљке. Није реч о лепљењу, али јесте о „премазивању“, конкретније, умаче се *вршни део* стреле. Доиста је удаљена семантичка нијанса „лепљења“ која би послужила за народно етимологисање.

На другу семантичку подлогу, такође не нарочито уверљиву, наводи нас једна друга лексема. Наиме, постоји у језику покрајинизам *налей* ијек. *наљеј* и *налеја* ијек. *наљеја*, чије је једно секундарно значење (у Речнику САНУ под т. 3. означено као мед. покр.): „паразитска болест; прилепчива заразна болест“, а друго, такође удаљено, које би се евентуално могло довести у везу са „отровом“ је дато под

---

²⁰ У српском језику нису ретки случајеви да се на сличан начин адаптирају стране речи. Нпр., реч *гусицијерна* (лат. *cisterna*) појављује се у облицима *гусицијерна* – *гусицирна* – *гусициерна*, али се ни за једну не наводи да су то ијекавски, екавски или икавски облици. То исто имамо и код облика *цисциерна* – *цисцијерна*. Грцизам *манасцијер* (грч. *monasterion*) појављује се и као *манасцијер*.

т. 2. „невоља, несрећа, покора, зло; јад, беда“.²¹ То су слабаши семантички трагови који се, бар метафорички, могу довести у неку даљу везу са ботаничким називом *налеј* одн. „отровом од те биљке“ са општом семантиком глагола *(на)лејити*, јер као што се човек ненадачно зарази болешћу, тако исто и тровањем страда.²²

Трећу копчу са глаголом *налејити*, можда најчвршћу, треба тражити не према примарном значењу овога глагола, него према секундарном, које је у Рјечнику ЈАЗУ дато као б) „*nagaziti, nagraisati*“ ... „*kad čovjek nagazi na kakvo zlo, može mu se činiti, kao da se prilije-rio za nj*“ (уп. код Вука пословицу: Налијепио негђе. Нагазио на зло, добио болест). То је значење у Речнику САНУ дефинисано „лоше проћи, настрадати, награбусити, надрљати“ и потврђено са 6 употреба. Чини се да између „настрадати, награбусити“ и „отровати се налепом“ може да се успостави семантичка нит.

9. Из изложеног се може закључити да обимнија и новија грађа показује да је облик *налеј* у српском језику једнако често присутан, као и *налиј*, *налијей* код старијих (дубровачких) писаца. То наводи и даље на размишљање о правцима настанка ових трију ликова. Најверљивије нам изгледа да су ови облици могли настати заправо у к р ш т а њ е м – према латинском *napellus* (метатезом *p* и *l*) – на једној страни – и према облицима са секундарним рефлексом гласа јат, аналогно према глаголу *налејити* у једном од његових пренесених значења – на другој страни. У том случају, ни српски речници нису направили превид кад су ове облике идентификовали: *налеј* ијек. *налијей*, тј. са рефлексом јата.

²¹ Није без важности да подсетимо на већ цитирани пример Т. Ђорђевића: *За отров у нашем језику ... има ... три речи: јед, чемер и налеј*.

²² Речник САНУ доноси и глагол *налијити* са значењем „страдати, настрадати“: *Кад неко учини неком зло, ња га овај мане, не њужи га, каже му: „ће га налијити од другога“, њј. најићи ћеш на њаковога који ти неће ојросити* (Заглавак, Србија, Цветковић М.). Ризично би било овај глагол доводити у везу са обликом *налиј* који има значења дата под *налеј* (тј. биљка једић и отров од те биљке). Истина, за ову одредницу (која се не квалификује као икавизам) дато је шест примера (од којих се пет односи на отров), а међу њима је само један са српске територије: *Чувај се друга ... (лукавога, неискренога) к'о налија отровнога* (Јован Миодраговић, Народна педагогија у Срба, Београд 1914).

РЕЧНИЦИ И ЛИТЕРАТУРА

- Vajs, Nada, *Fitonimijske bilješke II*, Rasprave zavoda za jezik, knjiga 10–11, Zagreb, 1984–85, 231–243.
- Gligić, Vojin, *Etimološki botanički rečnik*, Sarajevo, 1954.
- Даничић, Ђура, *Рјечник из књижевних сѣарина српских*, I–III, Београд [Биоград], 1863–1864.
- Iveković, F. – Broz, Ivan, *Rječnik hrvatskoga jezika*, II, Zagreb, 1901.
- Караџић, Вук Ст., *Српски рјечник*, Беч (Vien), 1852.
- Miklosich, Franz, *Etymologisches Wörterbuch der slavischen Sprachen*, Веџ, 1886.
- Речник српскога језика*, Матица српска, Нови Сад, 2007.
- Речник српскохрватског књижевног и народног језика*, I–XVIII, САНУ – Институт за српски језик САНУ, Београд, 1959–2010.
- Речник српскохрватскога књижевног језика*, I–VI, Матица српска, Нови Сад, 1967–1976.
- Rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika*, I–XXIII, Jugoslavenska akademija znanosti i umjetnosti, Zagreb, 1880–1976.
- Симоновић, Драгутин, *Боџанички речник*, САНУ, Београд, 1959.
- Skok, Petar, *Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika*, I–IV, Zagreb, 1971–1974.
- Флора Србије*, I–IX, САНУ, Београд, 1070.

Summary

Milica Radović Tešić

ON FORMS OF PHYTONYM *NALEP*

Author is examining the folklore term of the phytonym *nalep* and its forms *nalijep* and *nalip* in Serbian and Croatian dictionaries. Older dictionaries, including the scholarly literature also, consider these forms as an adaptation of the Latin term *napellus*, i.e. Italian *nappello*, which originated by the metathesis of two phonemes [p] and [l]. More recent Serbian dictionaries identified these terms as ekavian–ijekavian forms. In paper, author formulates the hypothesis according to which one may mention the hybridization of the metathesis and the folklore etymological reliance on a secondary meaning of the verb *nalepiti* (“to glue on”).